

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 glid. 50 kr., za pol leta 1 glid. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobijo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, napačni listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 18 kr.

Družba sv. Mohorja.

Da-si smo že v našem listu govorili o prekornosti družbi sv. Mohorja, vendar ne bode odveč, ako se danes objavimo vabilo k družbi sv. Mohorja, katero nam je doposlal njen neutrudljivi odhor z dne 17. svečana. Iz lastne skušnje vemo, da večkrat ko se naši slovenski rojaki k pristopu vabijo, več se jih oglasi za-njo. Dragi bralci, berite torej vabilo k družbi sv. Mohorja in kakor drugod po Slovenskem ono ne bode glas vpijočega v puščavi, tako naj odzovejo pri nas, zlasti v naši lepi Slomšekovi škofiji, tisočeri in tisočeri družbeniki temu vabilu s pristopom. Glasi se tako-le:

Z dnem 5. prihodnjega meseca se konča nabiranje Mohorjevih družbenikov za leto 1894. Zatorej prijazno prosimo čč. gg. poverjenike, vse goreče duhovnike in druge cenjene rodoljube, naj bi se zopet blagovoljno potrudili družbo ohraniti, kolikor se da, vsaj v dose-danem njenem svitu; vse mile Slovence pa iskreno vabimo, naj bi pristopili, kolikor moč, še obilnejše, zlasti oni, kateri se nam dozda niso hoteli pridružiti. Res izgubo ima, kdor se družbi odleguje, dobiček pa obilen in mnogostranski, kdor ji pristopi!

Knjige, katere se udom pripravljajo za samo jeden goldinar, se že same po sebi toplo priporočajo iz več razlogov: 1. »Velike zgodbe sv. pisma«, da nas do do-bra poučijo o dogodkih božjega razodelja in s tem sveto vero bolj razjasnijo ter v njej potrdijo. Če bodo Slo-venci pridno in pazljivo čitali to knjigo, bodo menda med prvimi na svetu v polni meri, kot narod, izpol-njevali želje sv. očeta Leona XIII., ki so nedavno v krasni encikliki priporočili, naj se prav marljivo goji svetopisemska veda.

2. »Krščansko devišstvo«, knjiga neumrljivega škofa Slomškega, naj bode zanaprej v rokah vsake bolj odrasle slovenske deklice, kakor »Življenja srečen pot« v rokah vsakega mladeniča, da se naš mladi priraščaj, upanje boljše prihodnosti, srečno ohrani v svojem najlepšem evetu za svet in nebesa. Ne nepokvarjena mladež more in mora biti trdna podlaga krščanski družini, katera jedina je najzanesljivejši stebel sveto katoliške cerkve in vsakega omlanega, torej tudi slovenskega naroda.

3. »Umni živinorejec« hoče slovenski gospodarski narod podpirati v gmotnem blagostanju, ker bo učil umno ravnati pri živinoreji; saj vsakdo dobro ve, koliko izgube ali škode učinjuje nevednost v tem oziru, kakor tudi nemarnost. Nevedni v tej važni panogi gospodarstva naj bi ne bili: noben hlapec, nobena dekla, še manj pa slovenski gospodar ali gospodinja, domači sin ali hči!

Temu namenu, poučevati v gospodarskih in vsak-danjih potrebah življenja, služila bode tudi nadaljevana knjiga:

4. »Naše škodljive rastline v podobi in besedi«.

III. snopič. Knjigi 5. in 6.: »Slovenske Večernice« in »Koledar družbe sv. Mohorja«, z mnogimi krajšimi po-učnimi sestavki, povestmi, življenjepisi itd. ste namenjeni duševnemu razvedrilu in vsakdanjim potrebam. Slovenci, sezite pridno po teh knjigah, zdaj je še čas za to!

»Krščansko devišstvo« se more tudi vezano na-ročiti, dodati je treba za knjigo v platno vezano z ru-dečo obrezo 40 kr., v usnje z zlato obrezo 60 kr.

Ker moramo sestavo in stavek »imenika« kmalu pričeti, prosimo najljubše, da se nam vpisovalne pole pošljejo v pravem času; zamude družbi mnogo ote-žujejo delo.

Bralna društva in narodne veselice.

Pred dobrim četrstisočletjem dobili so avstrijski narodi po milosti našega svetlega cesarja ustavo in z njo pravico, da se smejo v okvirih postave shajati ter društva ustanavljati. Po vzgledu čitalnic, ki so ostale v mestih in večjih trgih v zabavo tamošnjim Slovincem, začeli so vneti rodoljubi tudi na kmetih snovati slična društva, katerim je bil in je še glavni namen, podučevati preprosto ljudstvo ter je izobraziti politično kakor gospodarstveno. Da dosežejo bralna društva ta svoj na-men, naročajo si v zdravem duhu pisane slovenske no-vine, zbirajo koristnega berila v svojih knjižnicah ter prirejajo veselice.

Kdor le količkaj misli, uvidi kmalu hasek ali ko-rist bralnih društev. Časniki, ki bi bili za kmeta sicer predragi, pridejo mu v bralnih društvih za majhen letni donesek v roke; saj vsi udje plačujejo za jednega in jeden za vse; posebne važnosti so za kmetovalca se-stavki gospodarstvene vsebine, če jih v poljudni obliki razklada izkušen ali v poljedelstvu izučen mož. Seveda, kakor povsod, treba je tudi tu pravega reda in moža, ki ima priložnost, pa zmožnost red obdržati ter društvo spraviti v pravo, gladko tir, če jo je zgrešilo. Nikakor ne morejo biti vzor v tem oziru nekatera bralna dru-štva v Gornjeradgorskem okraju; le išči med tednom pri Sv. Juriju ob Savinji časnikov, ne najdeš jih zlahka; tičijo preveč za zasebnimi durmi, a v nedeljo bi lahko opazil domačega kmeta, ki odnaša z odločenega mesta časnike domov na škodo vsem drugim. Tu bi trebalo marljive in stroge roke, sicer se je bati, da društvo preveč zadremlje.

Da je ta strah opravičen, videlo se je lansko leto meseca avgusta pri dijaški veselici. Kje ste bili takrat slovenski domači kmetje, kje vi, domači fantje, ko so vam vaši tovariši, domači dijaki, priredili veselico? Ali se vam še ne zdi zdaj škoda, da ste včasih rajši zapijali goldinarje po gostilnah, kakor da bi podarili 10 novčičev